

Gengångare ej

~~Hur jag hörde at~~ Det var ~~var~~ brödgårds mästare Gustaf som dog någon tid innan ~~en~~ ^{hon skulle föda} ~~en~~ ^{et barn hon ville} bröckades da en kvinnan gick bort i ett sådant tillstånd att lägga svenning i kistan ^{hur} ~~äfven~~ tills den lille deb blef ~~hur~~ ^{äfven} gjort men någon led efter begravningen så stod Gustav i sin vanliga skepnad vid männen sång flera nätter i rad han tog då mod till sig

de sig slappig in' att fälja med. Att snart han kom
ut ur den ^{utanom} stuga, då Clef ^{med sig} stod den på förvand, då hon
(viste inte), var det bar af. men ^{men} trollets hem kom
hon, och ant gick bra. och som belägring för besvär
såt fikk hon et fång sma' kryllspiner. Hon rägade
inte på något emat, utan tog dem och onskade hon
bara att vara hemma igen, den lille mannen földe hem
men hon viste inte var hon var för än hon var vid sin
stuga, då försan följet och kryllspinerna var gjulpar
gatt

och frågade hvar hon ville, hon svarade att hon ville
vara svepning till åttio års barn, liket blev uppskafft
och det var då föd. smärtelikt gärde modrens i hesten

En gång var det en äldre Hustru som dag
men hantlade i lejoliden varit mycket gärig hon
trodd att hennes man skulle dör förrt inga barn
fors och derså gärde hon pengar på alla omöjliga
ställen men hurs det var så född hon själv på fört
och hitta de yx efter hand hennes gärnsläcken bode i säng
halmen på lapt och bokung men ett släcke kunde inte
så gärast och det var ett syda ifran huset vid Brunnen
en gardes god men derså gick hon också mellan huset
och brunnen med lyckta nästan varje natt till äfven
det blev uppsläkt 6981

Denna är en hund historie berättad (2018)
om (Hemmet) men jag trodde som jag hittat

som barn etablat de gänta Det var en gång en förrt
som hade en mycket elak Hustru men Enarens
släkting blef han då förföljd det var en sed särlika
hade att leken skulle kladas i strumpor men varje
varo dessa strumpor rent uppstälta prästen kunde
inte förlita hurs det gick till utan beslut att vaka på
klockan tufv på natten kom det i skeppad af en stor
svart hund men när den kom in i lekrummet
antog den en mans skeppad och den dansades till
dess att strumporna vara i trassor prästen bad honam i gods
mann lata liket vara ifred så bärge det var ifvan
gord härdhet skedde. 1863

Hur denna historia har häntt kan jag inte
säga nämligen om prästen men de andra har
introffat i min födelsebygd
mitt man är Elma Andersson nr 13 hestarens

Jagelöd 1863 Smedstorps
Dame